

KIRKKOHERRAN KUULUMISIA

Pääsiäisen traagisuus ja dramaattinen käänne

Karnakin temppeleistä lupauksen maahan

Tiesitkö pääsiäisestä, että Egyptin faaraoiden kausi loi kerran avauksen nykyiselle pääsiäisen vietolle? Egyptissä sijaitsee Luxorin kaupungissa muinainen Karnakin temppeli, jonka vanhimmat osat valmistuivat jo 2000 vuotta ennen ajanlaskua. Siellä vieraillessani kiinnitin huomioni tietyn historiallisen tiilikasan erityiseen olemukseen. Kyseisistä tiilistä oli vieläkin nähtävissä oljenkorsia, jotka muistuttivat juutalaisen kansan Egyptin orjuudesta. Tuolloin he joutuivat faaraan käsystä keräämään olkia savitiilien valmistukseen.

Juutalaiset saivat lopulta erityisen lupauksen Jumalan suojeluksesta ja ulospääsystä omaan maahansa. Lupauksen toteutumisen ehtona oli karitsan antaminen uhriksi ja kotioven karmien merkitseminen karitsan verellä. Lupauksen sitoutuneet välttyivät 10. vitsauksen iskulta, jossa kuoleman enkeli meni karitsan veren merkkiin turvautuneiden kotien ohi eikä tuonut mukanaan kuoleman viestiä: ”Herra...kun hän näkee veren ovenpielissä ja kameissa, hän kulkee sen oven ohi” (2Ms 12:23). Verbi ”mennä ohi” tulee hepreankielisistä sanasta: pesah, joka on siis selittävänä kantasanana pääsiäiselle.

Ennustettu kuolema

Juutalaisen kansan pääsiäisen viettoon yhdistyi perhekuntien matkat Jerusalemiin, jonka temppeleihin toimitettiin karitsa koko perhettä käsittäväksi eläinuhriksi. Eläimen talja kelpasi maksuksi majoituskohteisiin. Kristillinen pääsiäinen yhdistyi juuri tähän juhlan ajankohtaan, jonka keskushenkilönä oli Jeesus Kristus. Hänen tapahtumahistoriansa viimeiseen viikkoon sisältyi vanhatestamentillisten ennustusten sarja. Profeetat olivat ennustaneet Messiaan tehtävästä asettua uhrattavan karitsan rooliin ja yhtäläillä viesti hänen ylläonnolli-

sen kuolemansa voitosta.

Jeesus tiedosti itse tarkoin tehtävänsä pääsiäisviikon aikana. Niinpä Hän oli kertonut jo edeltä seuraajilleen: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee kuolleista” (Mk 9:31). Jeesuksen askeleet sijoittuivat ennalta laaditun käsikirjoituksen mukaisesti.

Karitsan veren merkki

Jeesus kulki mitä raskaimmat ja yksinäisyyden kokemuksen sävyttämät askeleet Jerusalemin kaupungissa vietetyn kiirastorstain ehtoollisen vietosta Öljymäen rukoushetkeen ja Juudaksen kavallusta seuranneeseen vangitsemiseen sekä lopulta kuoleman tuomion vastaanottamiseen. Tätä seurasi Jeesuksen saattaminen Golgatalle, jossa kolme ristiä odottivat kahta rikoksistaan pidätetyn ja yhden viattoman ristiinnaulittamisen.

Lopulta Jeesus naulittiin ristinpuuhun. Hän vuodatti pyhän verensä ja antoi henkensä huutaen: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni. Tämän sanottuaan hän henkäisi viimeisen kerran” (Lk 23:46). Jeesuksen kuolemassa toteutui ensimmäiseen juutalaiseen pääsiäiseen sisältynyt sanoma Karitsasta, jonka viaton veren vuodatus ja kuolema avaisivat tien Lupauksen maahan. Kiirastorstaina vietettävässä ehtoollisessa on läsnä historiallinen kaiku juutalaisen kansan kerran vastaanottamasta karitsan verenmerkistä, joka on yhä pelastuksen merkinä! Sen sanomana on nyt Jeesuksen uhriveren kautta toteutuva anteeksianto ja ikuisen kuoleman ohittaminen (pesah).

Kutsu uskoon

Ristillä lävistetty ja kuollut Jeesuksen ruumis kannettiin kal-

liohautaan. Sitten tapahtui käänne, jonka voimasta kristikunta saa yhä innoituksensa. Jumala herätti poikansa kuolleista. Jeesus näyttäytyi ylösnousseena lähimmille seuraajilleen ja myös laajemmalla joukolla. Tämän vuoksi Hänen sanoissaan on erityinen lupaus ja kutsu: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?”

(Jh 11:25-26). Niin, uskotko tämän?

Hiljaiseen viikkoon sisältyy kutsu liittyä Jeesuksen seuraajiin. Tule rohkeasti mukaan pääsiäisen kirkkotilaisuuksiin kuulemaan, elämään todeksi ja omistamaan uskon kautta pääsiäisen sanoma anteeksiannosta ja tien avautumisesta ikuisen elämään! Jeesus elää ja antaa ikuisen elämän! Et-hän anna tämän sanoman mennä ohitsesi.

Ari Auranen
Kirkkoherra

- Jotenkin historian havina oli myös hetken läsnä tässä ja nyt, kun kaupunginjohtajamme Vesa Koivunen ja kirkkoherra Ari Auranen pitelivät kiinni siniristilippuamme sankarihautojen äärellä lehden kansikuvassa, toteaa tiedottaja Tiina Akomeah.

Ytimessä

Hei! Tervetuloa Alajärven seurakunnan Kotikirkon kaikuja -lehden sivuille. Lehti ajoittuu kirkkovuoden suurimpien pyhien, kuten jou-lun ja pääsiäisen tienoille.

Vietämme myös merkittä-vää vuotta suomalaisittain: itsenäisytemme 100-vuotisjuhlaa. Itsenäisyyden vakuuttavat arvot olivat Jumalaan uskomisessa ja rukouksessa. Tänä vuonna reformaation 500-vuotisjuhla vakuuttaa meille Kristuksen armoa. Jotenkin historian havina oli myös hetken läsnä tässä ja nyt, kun kaupunginjohtajamme Vesa Koivunen ja kirkkoherra Ari Auranen pitelivät kiinni siniristilippuamme sankarihautojen äärellä lehden kansikuvassa.

Viestintä osuikin kohdalleen, kun tiedotetaan ydinasioista. Jeesuksen elämä, hänen syntymänsä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa antaakin vankat

perustukset oman henkilökohtaisen uskon osanottamiseen. Pääsiäisen ajassa on kyse tästä. Usko onkin rikas asia. Siinä kasvetaan, kompastutaan ja aloitetaan joka päivä alusta - armon varassa.

Martti Luther painiskeli synnin ja armon käsittämisen kanssa, kunnes taipui Jeesuksen rakkauden varaan. Näin meidänkin on lupa tehdä.

Seurakunnan kontekstissa pääsiäisen sanoma vie suoraan kristinuskon ytimeen. Pääsiäinen ei päättyneenkään kuolemaan ja suruun vaan iloon, kirkkautteen, rauhaan ja iankaikkiseen elämään!

Jumalan armorikasta pääsiäistä ja hyviä lukuhetkiä Kotikirkon kaikuja -lehden kanssa.

Tiina Akomeah
tiedottaja

Tunnetko tien?

Onko sinulla koskaan ollut ikävä kotiin? Varmasti tämä on meille kaikille tuttu asia lapsuudesta. Mutta myöskin aikuisena ikävä on saattanut tulla sydämeen. Olet voinut olla pitkällä matkalla, ja kesken matkan on mieleen noussut ajatus: ”Olisinpa jo kotona rakkaitteni luona”. Tämä on meille tuttua. Raamatussa Jeesus puhuu upealla tavalla taivaan kodista: Jeesus on mennyt valmistamaan taivaaseen omilleen kodin, asuinsijan, ja tullessaan toisen kerran takaisin Kuningasten Kuninkaana hän noutaa rakkaansa luoksensa, että hänen omansa saisivat olla siellä missä Jeesus on. Mahtava juttu!

Mutta millainen on Taivaan Koti? Me elämme levottomassa maailmassa: luemme päivittäin rajuista väkivallanteoista. Maailman poliittinen tilanne on suurten ravistusten keskellä. Elämme muuttuvassa maailmassa. Tämä kaikki pelottaa. Omassakin elämässä voi olla myllerryksiä, sairautta, vaikeita ihmissuhteita ja epävarmuutta tulevaisuudesta. Kaiken keskellä huomaamme tekevämme väärin. Olemme syntyisiä. Mutta taivaassa on kaikki toisin. Taivaassa ei ole syntiä eikä sen seurauksia. Kukaan ei tee taivaassa syntiä. Synti on kertakaikkiaan poissa. Siellä ei enää itketä sotien vuoksi. Kukaan ei koe siellä hylkäämistä eikä yksinäisyyttä. Siellä ei enää ole syöpää, ei sydänkohtauksia, aivohalvauksia, diabetesta eikä mitään muutakaan sairautta. Taivaassa ei murehdita tulevaisuutta. Ajattele: Kukaan ei myöskään siellä pelkää. Kuinka valtava asia. Ja kaiken kruunuksi: Kuolemaa ei enää ole, koska se on voitettu Golgatalle ja pääsiäisaamun riemullisessa tapahtumassa: Jeesuksen ylösnousemuksessa.

Mutta mitä taivaassa on? Siellä on JEE-SUS. Jeesuksen omat näkevät Vapahtajansa kasvoista kasvoihin. Siellä usko muuttuu näkemiseksi:

”Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva

Lammaspaimenen kohtaaminen Armeniassa.

täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan.” 1.Kor.13:12

Taivaassa konkretisoituu ajatus: ”On kannattanut elää elämänsä uskossa Jeesukseen, vaikka se ehkä on jotakin maksanut. On ollut elämän viisain ratkaisu lähteä Jeesuksen seuraan. Ei ole ollut turhaa rakentaa koko elämänsä Jeesuksen sovitustyön varaan - sen varassa on päästy perille!”

Johanneksen evankeliumissa Tuomas kysyy Jeesukselta terävän kysymyksen: ”Kuinka voisimme tuntea tien?” Jeesus vastaa selkeästi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani” Joh.14:6. Samassa evankeliumissa Jeesus rohkaisee jokaista epäilevää: ”Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.” Joh.6:37 Jeesus on ainut Tie Kotiin. Juma-

la yllätti meidät pitkäperjantain- ja pääsiäisaamun tapahtumissa, joissa meille syntisille ihmisille aukastiin tie Taivaan kotiin. Jeesuksen luokse saamme rohkealla mielellä tulla pyytäen rukouksessa uskoontulon ihmettä, elävän uskon syntymistä sydämiimme:

”Tarvitsemme sinua Jeesus. Kiitos, että rakastat meitä. Tunnustamme, että olemme tehneet syntiä sinua vastaan. Kiitos, että olet kuollut ristillä puolestamme ja kärsinyt syntiemme rangaistuksen. Anna uskonlahja sydämiimme. Avaamme elämämme oven sinulle ja vastaanotamme sinut Herraksemme ja Vapahtajaksemme.” Amen

Siunattua pääsiäisenaikaa kaikille seurakuntalehden lukijoille!

t. Silvolahden Harri,
seurakunnan kappalainen